

Zrcadlo

po letech vřavy
zbytečných otázek
i odpovědí
obklopilo mě ticho

ticho je zrcadlem
mých básní
jejich obrazy v zrcadle mlčí

Rembrandt
v počátcích stáří
bezzubý
mě přežvykuje
směje se
odhalen
ve Wallraf Muzeu

proč ses nestal
němým malířem
Nikiforem Krynickým

rysy popleněné časem
vyznačují
naši společnou tvář

tvář kterou vidím teď
viděl jsem na počátku
ale nepředvídal ji

zrcadlo
živé mladé
ji v sobě
ukrývalo

teď počernalé
mrtvé
umírá
bez odrazu
času světla
dechu prostoru

čeho by bylo líto

úsměvu Wiesławy
když říká dobrý den
a dobrou noc

i když nic neříká

když za mnou dveře zavírá
i otvírá

po dlouhé cestě
a po návratu
z krajiny pro ni daleké
kde jsem stavěl báseň

čeho by bylo líto

ticha mezi našimi tvářemi
a slov která nebyla
vyřčena
protože to co je božské
mezi lidskými bytostmi
stále hledá
své vyjádření

čeho by bylo líto

„celého života“
a ještě čehosi
obrovského nádherného
mimo slovo
mimo tělo